

[Undervisningsministeren.]

hvilken retning vi ønsker at gå, så derfor kan det vel ikke undre nogen, heller ikke SF, at jeg på regeringens vegne må vende mig imod dette forslag til folketingsbeslutning.

Jeg har ved flere lejligheder i folketinget udtalt, at jeg finder det meget vigtigt, at vi i tiden indtil 1. februar næste år får gennemdiskutere hele problematikken omkring Statens Uddannelsesstøtte, så vi kan få en ny lov, der kan træde i kraft og gælde fra støtteårets begyndelse i 1975.

Men det forslag, som SF nu opfordrer regeringen til at fremsætte, går helt på tværs af regeringens intentioner, idet det vil medføre væsentlige merudgifter for staten, mens regeringens forslag tilsigter en besparelse på statsbudgettet.

Nu plejer det normalt at være sådan, at når man fremsætter et lovforslag, står der i bemærkningerne til lovforslaget noget om de økonomiske konsekvenser. Dette forslag til beslutning udmærker sig ved, at der overhovedet ikke står noget om de økonomiske konsekvenser, men jeg kan da oplyse, at den del af forslaget, som vedrører de uddannelsessøgende over 20 år, formentlig, i hvert fald hvis man tager udgangspunkt i de regler, der er gældende for støtteåret 1974-75, vil koste 1.500 mill. kr. i stipendier og statslån mod nu ca. 600 mill. kr. Og skal også det beløb, som nu ydes i form af statsgaranterede lån, finansieres af statskassen, kræves der yderligere en bevilling på ca. 500 mill. kr. Det vil sige, at merudgiften ligger på omkring 1½ mia kr.

Forslaget vedrørende uddannelsessøgende under 20 år vil utvivlsomt også medføre merudgifter for staten, da det indebærer en væsentlig forhøjelse af såvel støttebeløbene som forældreindtægtsskalaerne.

På nuværende tidspunkt, hvor hele vores skattesystem er til debat, synes jeg nok, at forslaget om beregning af en husstandsindtægt som grundlag for den transbestemte støtte er at betragte som noget, der foregriber løsningen af problemer, som jeg ikke mener bør løses isoleret på lige netop dette område. Jeg synes nok, man må se det i sammenhæng med hele det store skatteområde som sådant, som man er godt i gang med.

Der kunne siges flere ord. Jeg skal afholde

mig fra dette og blot sige, at jeg af de grunde, jeg har nævnt, må vende mig imod det forslag, som SF her har fremsat.

Ritt Bjerregaard (S):

Socialdemokratiet finder ikke tidspunktet inde til en principiel drøftelse af uddannelsesstøtten. Vi er ved slutningen af en folketingssamling, og det er urealistisk at tro, at undervisningsudvalget overhovedet vil kunne nå en rimelig behandling. Jeg skal derfor ikke gå ind i en nærmere drøftelse af selve forslaget.

Socialdemokratiet har ved tidligere behandlinger af uddannelsesstøttelovforslag præciseret sin principielle stilling, det skete både ved ministerens besparelsesforslag tidligere i denne folketingssamling og ved hr. Freddy Madsens forslag. Vi arbejder videre med disse tanker og regner med at kunne konkretisere dem i løbet af næste folketingssamling.

Halvgaard (FP):

Når man tager vores vanskelige økonomiske situation i betragtning, er fremsættelsen af et sådant forslag til folketingsbeslutning efter min mening udtryk for uansvarlighed. Det må være folketingets vigtigste opgave nu og i de nærmeste år at få bragt orden i Danmarks økonomi, hvorfor samtlige partier anstændigvis burde være tilbageholdende med at fremkomme med forslag, der på nogen måde indebærer en forøgelse af statens udgifter, og jeg har forstået efter de oplysninger, der fremkom fra undervisningsministeren, at dette forslag vil betyde en forøgelse på ca. 1½ mia kr.

Hele befolkningen er orienteret om vores vanskelige økonomiske situation og nødvendigheden af, at vi alle bringer ofre og undlader at støtte yderligere krav til samfundsydelser. Det bliver de uddannelsessøgende også nødt til at forstå, og jeg tror, de fleste forstår det.

Det er derfor efter min mening forkert, at et enkelt parti forsøger at gøre sig populært blandt de unge ved et sådant forslag. Det er for billig en form for forsøg på stemmekøb.

Fremskridtpartiets hovedsynspunkt er, at der må en planlægning til, således at adgangen til de forskellige studier begrænses til det antal, der er behov for, og udvælgelsen af studerende til hver studiegren må